

საქმე # 15010--18002411123
1/31-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი **საქართველოს სახელით**

31 მაისი, 2018 წელი

ქ. ახალქაა--ქი

ახალქაა--ქის რაიონული სასამართლო

მოსამართლე – მა----- ენ-----

სხდომის მდივანი – და---- მე-----

ბრალდების მხარე

პროკურორი - გი-----ი ორ-----ე

დაცვის მხარე

ბრალდებული - ედ---- არ----ის ძე აგ-----ის (საქართველოს მოქაა--ქე, პ/ნ 0-----, დაბადებული: 2-0-198- წელი, განათლება: საშუალო, უმუშევარი, ნასამართლეობის არ მქონე, რეგისტრაციის მისამართი: ქ.თბ-----ი, სო-----ის მე-2 გა-----ი #, ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ. ახალქაა--ქი, 1 სა-----ო ქა--ქი 1----)

ადვოკატი: კა----- ას-----ე

თარჯიმანი _ გა-----ნ გა-----ი

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. **სასამართლომ დაადგინა შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:**

2018 წლის 02 აპრილს, დაახლოებით 17:00 საათზე, ნასვამ მდგომარეობაში

მყოფ ედ--- აგ-----სა და მის მეუღლეს ლა--- ხა-----ს შორის, რომლებიც 2010 წლის 04 ოქტომბრიდან იმყოფებიან ქორწინებაში, მოხდა ოჯახური კონფლიქტი, რა დროსაც ედ--- აგ-----მა არასრულწლოვანი შვილის თანდასწრებით სახეში ხელი დაარტყა მის მეუღლეს ლა--- ხა-----ს, რის შემდეგაც ითრია თმებით. აღნიშნული ქმედებით ლა--- ხა-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ედ--- აგ-----ს ბრალი ედება მასში, რომ მან ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძა---დობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქ. სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ეი. დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

აღნიშნული ფაქტი დასტურდება საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, კერძოდ: ლა--- ხა-----ის, ილ---ა აგ-----ის, კა----- აგ-----ის, ელ---ა ხა-----ის და ან---ა ხა-----ის გამოკითხვის ოქმებით, ედ--- აგ-----ის ალკოტესტით შემოწმების ოქმით, ედ--- აგ-----ისა და ლა--- ხა-----ის ქორწინების მოწმობით, რომა აგ-----ის, ილ---ა აგ-----ისა და კა----- აგ-----ის დაბადების მოწმობებით და სხვა.

მხარეებს არც ერთი მტკიცებულება სადავოდ არ გაუხდიათ. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის "დ" ქვეპუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიჩნევა ნებისმიერი ფაქტი თუ გარემოება, რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან. გამომდინარე აქედან, ვინაიდან მხარეებმა არც ერთი მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნიეს, ისინი გამოკვლევის გარეშე მიღებული იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

2. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2.1. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძა---დობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქ. სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ეი. დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

2.2. ედ--- აგ-----ი წარდგენილ ბრალდებას აღიარებს და ჩადენილ დანაშაულს ინანიებს. სასამართლოს სთხოვს, რომ მის მიმართ დადგენილი იქნას სამართლიანი და ღმობიერი სასჯელი. მანვე განმარტა, რომ შეურიგდა დაზარალებულს.

2.3. მხარეთა დასკვნით სიტყვებში სახელმწიფო ბრალმდებელმა მოითხოვა ბრალდებულის დამნაშავედ ცნობა და გამამტყუნებელი განაჩენის დადგენა ბრა---დ წარდგენილ ქმედებაში.

2.4. მხარეთა დასკვნით სიტყვებში დაცვის მხარემ მოითხოვა **ედ--- აგ-----**

ის მიმართ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში ყველაზე მინიმალური სასჯელის შეფარდება, რასაც დაეთანხმა ბრალდებულმა.

2.5. სასამართლოს მიერ დამტკიცებულად მიჩნეული ქმედების კვალიფიკაცია:

ზემოაღნიშნული ფაქტებისა და მტკიცებულებების ერთობლივი ანალიზით სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ბრალდებულმა ჩაიდინა დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძა—დობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქ. სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

დაცვის მხარემ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები სადავოდ არ განადა. ბრალდებულმა აღიარა ჩადენილი დანაშაული და მოინანია.

შესაბამისად დადგენილი გარემოებიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიაჩნია, რომ აღასინ აღვრციანის ბრალეულობაში ეჭვის შეტანის საფუძველი არ არსებობს.

სასამართლო მიუთითებს, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები მთლიანობაში წარმოადგენენ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომლებიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებენ **ედ--- აგ-----ის** ბრალეულობას.

3.2. 2018 წლის 02 აპრილს, დაახლოებით 17:00 საათზე, ნასვამ მდგომარეობაში მყოფ ედ--- აგ-----სა და მის მეუღლეს ლა--- ხა-----ს შორის, რომლებიც 2010 წლის 04 ოქტომბრიდან იმყოფებიან ქორწინებაში, მოხდა ოჯახური კონფლიქტი, რა დროსაც ედ--- აგ-----მა არასრულწლოვანი შვილის თანდასწრებით სახეში ხელი დაარტყა მის მეუღლეს ლა--- ხა-----ს, რის შემდეგაც ითრია თმებით. აღნიშნული ქმედებით ლა--- ხა-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ედ--- აგ-----ს ბრალი ედება მასში, რომ მან

ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძა—დობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქ. სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ეი. დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

ამდენად, **ედ--- აგ-----მა** ჩაიდინა დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

შესაბამისად სახეზეა მიზეზობრივი კავშირი ჩადენილ ქმედებასა და შედეგს შორის, ხოლო **ედ--- აგ-----ის** მიერ ჩადენილი ქმედება მართლსაწინააღმდეგო და დანაშაულებრივია.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1. ბრალდებული აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, რაც პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა, ამასთან იგი შეურიგდა დაზარალებულს.

4.2. პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ არსებობს.

5. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ითვალისწინებს დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლ--ილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, ბრალდებულის პიროვნებას, ქონებრივ, მატერიალურ და მის ჯანმრთელობის მდგომარეობას.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლის თანახმად სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია.

სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალ--- მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

კონკრეტულ შემთხვევაში გასათვალისწინებელია არა მარტო ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმე, არამედ დამნაშავის პიროვნებაც, წარსული ცხოვრება, გამოძიებასთან თანამშრომლობა, ოჯახური და სოციალური მდგომარეობა.

გარდა სამართლიანობის აღდგენისა, სასჯელი რესოციალიზაციის ერთგვარი ფორმაა და მას პრევენციული მნიშვნელობაც გააჩნია. სასჯელის გამოყენება დამნაშავის გამოსწორებასა და ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისკენაა

მიმართული.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის სანქცია ითვალისწინებს - საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა ვადით ორასიდან ოთხას საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთა ვადით ერთიდან სამ წლამდე.

მოცემულ შემთხვევაში აღნიშნული მუხლის სანქცია ითვალისწინებს მაქსიმალური სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთას.

ედ--- აგ-----ს უნდა შეეფარდოს სასჯელის ისეთი სახე და ზომა რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას. მოცემულ შემთხვევაში სასამართლოს მიაჩნია, რომ **ედ--- აგ-----ის** საზოგადოებისაგან მკაცრი იზოლირება და მისთვის საპატიმრო სასჯელის დანიშვნა არ შეიძლება იყოს სასჯელის მიზანი. ასევე ვერ იქნება გამოყენებული გამასწორებელი სამუშაო, რადგან ბრალდებულს არა აქვს სამსახური.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის მე-3-ე ნაწილის საფუძველზე სასამართლო განხილვამდე პატიმრობაში ყოფნის დრო ჩათვლება სასჯელის ვადაში, შემდეგი გაანგარიშებით: პატიმრობის ერთი დღე – თავისუფლების აღკვეთის ერთი დღე, შინაპატიმრობის ორი დღე, გამასწორებელი სამუშაოს ან სა-----ო პირის სამსახურებრივი შეზღუდვის სამი დღე, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის ხუთი საათი.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმისა და ბრალდებულის პიროვნების გათვალისწინებით, **ედ--- აგ-----ს** საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 300 (სამასი) საათის ოდენობით. **ედ--- აგ-----ს** საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის მე-3 ნაწილის გამოყენებით **ედ--- აგ-----ს** სასჯელის მოხდის ვადაში უნდა ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო 02 აპრილიდან 11 აპრილის ჩათვლით, ე.ი. 10 (ათი) დღე, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 62-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად შეადგენს 50 (ორმოცდაათი) საათ საზოგადოებრივად სასარგებლო შრომას და **საბოლოოდ ედ--- აგ-----ს** უნდა განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 250 (ორას ორმოცდაათი) საათის ოდენობით, რაც სავსებით აკმაყოფილებს სამართლიანობის აღდგენისა და რესოციალიზაციის პრინციპს. მოცემულ შემთხვევაში სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო თვლის რომ შესაძლებელია საზოგადოებრივად სასარგებლო შრომის გამოყენება, ვინაიდან მიაჩნია, რომ საზოგადოებრივად სასარგებლო შრომა ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას და რაც პროპორციულად და თანაზომიერად

იქნება მიჩნეული სასამართლოს მიერ, ამასთან იქნება კანონიერი და ლეგიტიმური მიზნის მიღწევის ერთადერთ ვარგისი საშუალება. ედ---- აგ-----ის პიროვნების, გამოძიებასთან თანამშრომლობის, ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმის, ოჯახური და სოციალური მდგომარეობის გათვალისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ ე.აგ-----ის საზოგადოებისაგან მკაცრი იზოლირება და მისთვის საპატიმრო სასჯელის დანიშვნა ამ შემთხვევაში არ შეიძლება იყოს სასჯელის მიზანი.

6. აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

ედ---- აგ-----ის მიმართ, ახალქაა---ქის რაიონული სასამართლოს მიერ, 2018 წლის 0- აპრილის განჩინებით შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო, უნდა გაუქმდეს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258 - 260-ე, 268-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-ე, 278-ე, 279-ე, 2-2-ე, 2-3-ე მუხლებით

და ა დ გ ი ნ ა:

1. **ედ---- აგ-----ი** ცნობილ იქნას დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 300 (სამასი) საათის ოდენობით;
2. **ედ---- აგ-----ს** საქ. სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო 02 აპრილიდან 11 აპრილის ჩათვლით, ე.ი. 10 დღე, რაც საქ. სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად შეადგენს 50 საათ საზოგადოებრივად სასარგებლო შრომას და **საბოლოოდ ედ---- აგ-----ს** განესაზღვროს **საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 250 საათის ოდენობით;**
3. საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის აღსრულებაზე კონტროლი, ყოველდღიური ხანგრძლივობის და პროცედურების განსაზღვრა დაევალოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით - არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს **სამცხე-ჯავახეთის პრობაციის ბიუროს;**
4. ახალქაა---ქის რაიონული სასამართლოს მიერ, 2018 წლის 11 აპრილის განჩინებით შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს და განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში ყადაღა მოეხსნას ლა---ხა-----ის (პირადი №0-----) კუთვნილ უძრავ ქონებას, მდებარე: ქ. ახალქაა---ქი, ს-- კორპუსი 1--, ნაკვეთის საკუთრების ტიპი:

თანასაკუთრება, ნაკვეთის ფუნქცია: არასასოფლო-სამეურნეო, დაზუსტებული ფართობი: 677.00 კვ.მ. ნაკვეთის წინა ნომერი: 63.18.21.0--, მესაკუთრე: ლა--- ხა----- (პირადი №0-----), საკუთრება: ფართი სართული 1, ბინა #1, ფართი: 50.60 კვ.მ. საკადასტრო კოდი: 63.18.36.021.01.0--;

5. განაჩენი კანონიერ ძალში შედის გამოცხადებისთანავე;
6. განაჩენის ასლები გადაეცეთ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 278-ე მუხლით დადგენილ პირებსა და ორგანოებს;
7. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში თბ-----ის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პა---ტაში (ქ. თბ-----ი, გრ. რობაქიძის 7ა) ახალქაა---ქის რაიონული სასამართლოს (ქ. ახალქაა---ქი, მაშტოცის ქ. #110) მეშვეობით.

მოსამართლე

მა----- ენ-----ე